

Z OMAHY

— Krajan Louis Swoboda, jehož bydliště nebylo udáno, podal proti Pacific Finance společnosti žalobu na náhradu škody v obnosu \$1,500. Koupil od ní za \$1,500 akcií zlatých dolů s výhradou, že bude kapitál splatný, kdyby bylo opomenuto vyplácení úroků. Žalovaná společnost nedostala svému závazku a z té příčiny byla podána žaloba. Zároveň podal žalobce žádost o zabavení peněz, uložených na jméno společnosti u United States National banky.

— Paní Fletcherová, bytem v čísle 2115 Grant ul., opustila ve středu odpoledne svůj příbytek, aby se o něčem se sousedkou dohověla. Snad vystála se sousedkou důlek na chodníku, neboť byla dosti dlouho vzdálena, aby se do jejího příbytku vloupl zloděj, který se zmocnil tobolek, obsahující \$15.60 a některých jiných, dosti cenných maličků. Bylo to drobet drahé sklepnutí.

— Ve středu dorazili do Omahy bratři Harry W. Hayen, 19 let starý a jeho o dva roky mladší bratr Ora Hayen, kteří přijeli na bicyklech z Enid, Okla., jsouce na cestě do Kanady, kde hodlali pracovat na žních. Zastavili se v jednom restaurantu, ale když nasycení vyšli ven, shledali, že se kolo mladšího hodilo kterémusi nenechavci. Oba byli bez peněz na další cestu a byli odkázáni na dobročinnou společnost, která se pak pro ně postarala o nejnutnější.

— Albert Pierce z čísla 2632 Chicago ul., čekal ve čtvrté večer na 16. a Farnam ul. na káru, při čemž byl zachycen neopatrně kol rohu se zatáčejícím automobilem W. J. Nygaard. Byl stržen k zemi, při čemž mu byla přejeta noha. Na štěstí odnesl nehodu s menšími pohmožděninami, aniž by mu byla přejeta noha zlomena. Nehoda byla zaviněna tím, že Nygaard neodhadl dobře vzdálenost, dělicí automobil od chodníku a při zatáčce přešlo jedno zadní kolo až na roh chodníku, kde Pierce stál.

— Veselá historie oživí v nás rozmarnou událost "skládání" se peněz k jistému účelu, odehrála se jednoho dne minulého týdne v úřadovně okresního soudu, když se ke klerkovi Furayovi dostavil párek, aby si vyzvedl povolení k sňatku. Sl. Bella Cooperova ze Sioux City přijela do Omahy, stíhající svého zpronevěřeného ženicha, Franka Shoemakera, jenž přešel do Omahy, aby si ji nemusel vzít. Zde byl zatčen a nevida jiné cesty k vyvážení, svolil k sňatku se slečnou Cooperovou. Přišli k Furayovi a ten jim napsal povolení. Když však za ně měli zaplatit, bylo shledáno, že ženich má všeho všudy jeden dolar. Povolení stojí \$2, takže chyběl druhý kulatý dolárek. Nevěště bylo zaplacení jízdného a zatykače zbožvalo 15 centů. Přispěla s nimi ochotně, ale stále byla dobrá rada drahá. Policajt, který Shoemakera přivedl, byl jat milosrdněstvem a půjčil všechnu svoji pokladní hotovost, sestávající ze tří čtvrtáků. A ještě chybělo deset centů. Ty doplatil Furay a povolení snoubencům vydal. Policajt pak ženicha dovedl k policejnímu soudci Crawfordovi, který snoubence zadarmo spojil pouty manželskými. Novomanželé policajtovi slibovali, že jej pozvou ke svatební hostině, jakmile si jen trochu pomůžou.

— Přenosy majetku v krajanových kruzích byly následující: Mathilde L. Kuechendorff a manžel Josefu Novotnému lot 17 bloku 7 Brown Park za \$2,200; Anna T. Zikmundová V. Beldovi lot 13 bloku 3 Kountzeho 5 příd. za \$540; V. Trouba K. Troubovi lot 15 bloku 2 Hanscom park za \$1; F. Welch a spol. Václavu Skolilovi lot 20 bloku 1 Morrison's příd. za \$275.

— V křovinách na prázdném lotu blízko budovy staré vyšší školy v

Council Bluffs byla v pátek nalezena mrtvola 75 let starého Jamesa Maxfielda z čísla 2611 Templeton ave. v Omaze. Maxfield, jenž byl v Omaze u svého syna, zoufal si, když zvěděl, že v rodině jeho druhého syna v Brooklynu, N. Y., vypukla vážná nemoc.

— Na policejním soudu byla v pátek vyřízena další kapitola v boji mezi majiteli holičských závodů, pokud hodlají dočelit zrušení městské ordinance, dle níž jest zakazováno střihání a holení v neděli, jakož i její zastavení. V neděli týden podnikla unie holičských dělníků kroky, aby její členové navštěvovali ty holičské závody ve vnitřním městě, jež v neděli své zákazníky obsluhovaly. Byly shledány čtyry případy přestoupení ordinance a podány příslušné žaloby. Ve třech případech shledal soudce žalované vinnými a odsoudil je k pokutám, jež byly zaplaceny. Ve čtvrtém případě bylo podáno odvolání k distriktnímu soudu. Soud tento bude sloužit za prostředek, kterým má být zjištěna ústavnost nové ordinance.

— Dělník Theodor Pansor, přebývající v hotelu Union na 11. a Mason ul., odebral se v noci na sobotu na most 11. ul., kde usedl na zábradlí. Byl pak schvácn spánkem, v němž spadl dolů na tráti s výše 60 stop a utrpěl smrtelné zranění. V době jeho neštěstí nebyl nikdo v blízkosti přítomen a raněný trpěl hroznou bolestí, než byl nalezen. V polobezvědomém stavu byl dopraven do nemocnice sv. Josefa, kde lékaři shledali, že má zlomenou nohu, roztržitou čelist a otřesený mozek.

— Dvacet čtyry roky starý Fred F. Witt, pocházející ze Schuyler, postřelil se v noci na sobotu smrtelně ve svém pokojíku v čísle 419 již. 11. ul., který sdílel společně s Lee Carverem, asi stejně starým dělníkem David Cole-ovy mlékárny, kde byl též Witt zaměstnán. Domácí paní slyšela sice ránu, ale domnívala se, že padla na ulici a nevyšetřovala dále. Carver v době zoufalého činu Wittova nebyl doma a našel těžce zraněného zoufalec teprve po svém návratu. Witt zanechal na stole listek, v němž udává, že jest již vyčerpan zápasem s nepřiznivými okolnostmi. Rodice Wittovi, žijící ve Schuyler, byli o činu svého syna v rozumu a přispěchali k jeho loži.

— Orville C. Wolcott, jeden z předních pojišťovanců jednatelů a do nedávna generální jednatel Prudential pojišťovací společnosti v Omaze zmizel asi před 4 týdny a dosud není po něm stopy. Vzdal se svého místa, aby přijal podobné u North American pojišťovací společnosti, ale od té doby po něm chybí stopa. O výsledku prohlídky knih úřadovny, jim vedené, nevyšlo dosud nic na veřejnost. Wolcott byl 45 let starý a velice příčinný odborník. Z Omahy odejel pod předstírkou, že jede na návštěvu ke své manželce, dle kdesi v Kentucky.

— F. C. Martins, majitel stravního domu v čísle 2224 Howard ul., najal jeden pokojík ve svém domě dvěma mladým slušným lidem, kteří mu zaplatili na týden napřed. Přespali však v jeho domě pouze jednu noc a druhého dne po nich nebylo stopy. Zároveň však s nimi zmizely různé věci z příbytků ostatních stravníků, hlavně skvosty a peníze. Oběma šejdířům padl do ruky lup, jehož cena se pácí na \$700.

— Dle městské ordinance nesmí bochničky chleba vážit méně než libru. Městský cejchmistr Pegg shledal však, že chléb, dodávaný pekárny A. G. Sundgren a Union Pacific nevyhovuje tomuto předpisu a pohnal obě společnosti před policejní soud k zodpovídání. Obžalované byly sprostěny viny, protože své chléb neprodávaly přímo spotřebitelům, nýbrž obchodníkům. Městský cejchmistr následkem toho chce stíhat obchodníky, kteří by prodávali méně než libru vážící chléb, aby konečně

již jednou bylo zjištěno, pro koho ordinance platí. Na obchodních prý nyní bude, aby se chránili proti možnému škodě tím, že budou přihlížeti k tomu, aby jim pekárny dodávaly chléb, vážící plnou váhu.

— Arthur E. Wing, mladý strojník, do nedávna zaměstnaný v MeKeenových dílnách na motorové železniční vozy, jenž jak známo, byl zatčen pro několikrát krádeže automobilů, byl minulého týdne soudcem Estellem poslán na neurčitou dobu do státní věznice. Odsouzení toto znamená trest v neurčitém trvání od jednoho do sedmi let. Wing se k činu přiznal v očekávání co nejmírnějšího trestu. Právníci Wingovi v jeho prospěch uváděli, že mladík byl přímo posledý automobilovou horoucí krádeže automobilů. Bude-li se odsouzenec dobře chovati, bude v jeho prospěch za jeden rok zakročeno tím způsobem, aby byl propuštěn na paroli. Mladý provinilec se svatosvatě zapřísáhl, že vícekrát se cizího automobilu nedotkne. Otec jeho, jenž byl pro domnělou spoluvinu zatčen se svým pobloudilým synem, byl propuštěn bez trestu, neboť prokázal, že neměl o synových přečinech ani potuchy, domnívaje se, že syn k automobilům přišel řádným způsobem.

— Mezi městem Omahou a železnicemi jest vedeno celkem pět sporů o výstavbu mostů v místech, kdy mají vésti ulice, jež ale byly přešeny železničními tratěmi, aniž by bylo postaráno o nerušené spojení. Jedná se hlavně o most na Dodge ul. u 46. ul., kde dráha Missouri Pacific by měla vystavět most, ale soudem na čas oddálila provedení choto mostu, jenž nepopíratelně znamená zajištění bezpečnosti pro stá lidí, místy těmi po pouličních dráhách jezdicích. Nedávno se v místech oněch událo vážné neštěstí na pouliční dráze, které snad bude také do jisté míry rozhodovati při soudním rozhodnutí o zmíněném mostu. Jiné mosty mají být stavěny v následujících místech: Na Bancroft ul., blízce Sheeley ave. a na 11. ul., kde má být starý most, tam dosud stávající a na spadnutí jsoucí, nahrazen novým. Dráhy se stále nemají k tomu, aby zahájily přípravné práce. Z té příčiny je městský zeměměřič v minulých dnech vyzval, by konečně svoji povinnosti dostály a pohrozil, že jinak proti nim bude zakročeno soudně.

— Jednoho večera minulého týdne podnikl pisatel s panem Libalem a panem Hromkem, známým majitelem řeznického obchodu na 16. a William ul., vyjížďku automobilem, při které zažili veselá dobrodružství. Stroj páně Libalův uhněl právě plnou rychlostí, když pojednou se ozval se strany rázný povel k zastavení. Byli to dva hranatí strážníci. "Před zákonem všeoben respekt," pravil pan Libal, když stroj rychle zabrzdil a již poroučel se do ochrany některého mazaného právníka, aby jej vysekal z přestupku jízdního řádu. Bylo však velké jeho překvapení, když modrokabátníci jali se ukazovati na pana Hromka a obě dámy vedle něho sedící, že jsou to ti, po kterých pasou. S policajtem na každé straně dvířek u zadního kupé automobilu se jelo k blízkému nároží, kde se jevíly obrysy strážní budky. Obě dámy se strachem tetelily, co se to stalo za nedorozumění, neboť skutečně tomu také tak bylo. Strážníci, když ve světle elektrické svítilny pohlédli blíž do obličeje pana Hromka a zvláště prohlédli jeho slaměný klobouk, neváhali ovšem prohlásiti, že se stal omyl a že v panu Hromkovi nepoznávají stíhaného jimi člověka. Společnost byla ráda, že tak vše dopadlo a strážníci vidouce to, také se rychle poroučeli. Pan Hromek si však svatosvatě umínil, že si pořídí jinačí klobouk, aby se nestal ještě jednou obětí omylu. Účastníci příhody si sice slibovali, že o svém dobrodružství nikomu nepoví, ale za-

pomněli na to, že měli s sebou novinaře. Před těmi ovšem není nikdo jist.

— Do pasti nastražené prohnáním podvodníkem, padli známí židovští majitelé zastaváren a s nimi spojených závodů, David Brodkey, Solomon Brodkey a Benjamin Brodkey. Jsou to bratři, kteří mají jednak zastavárny, jednak nábytkový obchod a jednak zlatnický závod, jež vesměs jsou v úzké obchodní spojitosti. Jeden Brodkey odkazuje totiž zákazníky k druhému, když zákazník jde o zboží, jež v jednom závodě není na skladě. Pracují si krásně do ruky a mají všichni výtečný "byznis." V sobotu však padli do rukou podvodníku, jenž i tyto velice zkušené syny národa israelského přelstil. Do závodu State Furniture společnosti na 14. a Dodge ul., kde vládne Benjamin Brodkey, přišel v sobotu odpoledne elegantně oděný muž, který si vybral nábytek pro svůj, jak pravil, právě najatý příbytek na 24. a Burt ul. Při výběru nábytku počínal si tak uhlazeně a projevoval takové zkušenosti obchodní a finanční, že Benjamin nechoval pražádného podezření, když mu byl na zaplacení nábytku nabídnut ček na \$162, vystavený na Omaha National banku. Kupci bylo dokonce vráceno na vystavený ček \$12, jež žádal, aby prý měl u sebe něco drobných peněz. — Když byla koupě uzavřena, poptával se kupec, zda v obchodě tom není též oděvní oddělení, ale byl poukázán na Subway Clothing společnost, kterou řídí David Brodkey. Tam byl uvítán otevřenou náručí, když se dostavil s doporučením Benjaminova a vykázal se "slipem" je u Benjaminova koupil tolik nábytku, který zaplatil. Proto ani David neměl žádných námitek proti čeku, znející na \$35. K šatům ovšem každý pořádný člověk si pořídí hodinky a protože v oděvním obchodě Davida hodinek a šperků nevedou, byl doporučen do klenotnického obchodu Solomona Brodkeye v čísle 1301 Douglas ul. I tam obdržel žádané zboží v ceně \$39, které rovněž zaplatil čekem. Potom se poroučel, řka, že musí ještě Benjaminova upozorniti, aby mu nábytek dodal zcela určitě v pondělí dopoledne, protože jeho rodina přijede odpoledne a rád by měl příbytek již zařízený. To mu bylo ochotně slíbeno, načež kupec odešel. V pondělí však byly z Omaha National banky všem Brodkeyům čeky vráceny jako falešné a teprve potom seznali, jak byli napáleni. Po "umělcích" ovšem se pátrá, ale je otázka, kde mu jest již konec.

— Zdejší "Bee," kde jen může, rejpe se do hlasovacích strojů, jako by byla úplně zapomenula, že pořízení hlasovacích strojů před městskými volbami na jaře roku 1906 bylo výhradně dílem smutně proslulé "pětky," jež do té doby vládla na radnici a sestávala výhradně z pravověrných republikánů. Omaha, kteří se ovšem za vlády zmíněné "pětky" nasytili více než s dostatek vlády republikánské, zvolili si tehdy až na jednu výjimku celou demokratickou radu a i tu výjimku po dalším třítletí odstranili. Ovšem potom byli zvoleni také další republikáni, ale výhradně jen na základě svých vlastních zásluh. Osten bolesti nad hlasovacími stroji republikánské straně, která je přece své doby zavedla a na výsost chválila, zůstal hluboko vězeti. "Bee" to opět dokazuje povedenou redakční notičkou z minulého týdne, ve které píše: "Nedávno byl v Chicagu uzavřen kontrakt na dodávku jednoho tisíce hlasovacích strojů za cenu téměř \$1,000,000, aniž by při tom bylo postaráno soutěž, nebo veřejnou zkoušku. Kdyby chicagští lidé jen přišli do Omahy, seznali by něco ke svému prospěchu, pokud se to týče hlasovacích strojů a zácházení s nimi." — Tak, tak! Každý nehodný pták kálí do vlastního hnízda a "Bee" rovněž

tak činí, vědouc, že nebyti své doby její tak horlivé pomoci při pořizování hlasovacích strojů vzdor námitkám tehdy z demokratické strany vznášeným, ještě dnes by Omaha možná neměla hlasovacích strojů. — Nezbývá však ani Bee, než aby se již smířila s tím, co tak často a důkladně přivedilo porážku republikánů.

DROBTY Z NIOBRARY A OKOLÍ

at koho bolí, nebo nebolí.

* Pisatel měl potěšení býti přítomen slavnosti Havlíčkových v Chicagu pořádaných. Upřítí se nedá, že Chicago a tamnější národní život, i když vzpomene jeho vad a časem až do očí bijící nedostatky, stojí přece v popředí všech česko-amerických osad. Jen v Chicagu je možno něco podobného, co bychom mohli rovnati obrovské účasti, jakou tamnější Češi vzdali čest velikému národnímu pracovníku, Karlu Havlíčku Borovskému. Při tom ale nesmíme zapomínati, že to byl takřka výhradně živel svobodomyšlný, který tvořil obrovské ty řady a že pouze nepatrný zlomek účastníků pocházel z venkova. — Byl to pohled přímo okouzlující na obrovské massy, tisíce se k soše Havlíčkově, kde v poblíží schopní řečníci v české i anglické řeči připomínali lidu hluboký význam dne. To bylo v Douglas parku, kde umístěna je majestátní socha našeho národního velikána. Jinak tomu bylo v "plzenském parku." Program, až na číslo p. Vráze, kteréž provázeno bylo pohyblivými obrazy, vyzněl úplně na prázdno — sklenice řinčely, hosté se nenuceně bavili a na Havlíčka, jehož památka se slavila, si skoro nikdo nevzpomněl. Blížilo se již k půlnoci, bylo dávno po programu, když počaly se od "baru" ozývat hrubé a neotesané zvuky krásné naší "Spi Havlíčku." Přistoupil jsem nenápadně blíže, abych seznal ony "nadsence." Byla to znamenitá skupina lidíček na mol opilý, jednoho z nich jsem poznal co onoho, jenž krátce před tím surovou poznámkou odbyl ženu, která prodávala památky. Tu nepatrnou hřívnu na dobrou věc neměl, ale schlastat se do němoty a pak chrapčivým hlasem řvat píseň, o jejím významu ani neměl vědomí, to bylo asi jeho i společníků celé národní uvědomění. V místě, kde se prodávala zmrzlina, bylo slušnému člověku hanba se zdržeti. Ženy, které hosty obsluhovaly, vystaveny byly nejsprostším poznámkám a nebylo nikoho, kdo by surově okřikl — i ty ženy v tom horečném chvatu zdály se, že nedbají svého okolí. Ano, ten horečný chvat — biznis všude a ve všem jest to, co pošinouje nás stále do pozadí. Peníze a zas peníze!

* Dennice Novověku ve své zprávě o slavnostech Havlíčkových praví, že domy v českých čtvrtích ozdobeny byly "bíločervenými" prapory. Zpravodaj časopisu toho to zajisté myslil upřímně, když si barvy spletl, ale jinak měl ve skutečnosti pravdu. Zřel sem mnoho a mnoho "bíločervených" barev, namnoe i v oknech, kde vystavena podobizna Havlíčkova s heslem: "Moje barva červená a bílá." Nu, není nad tu naši národní důslednost.

* Na své cestě z Chicaga, dočkal jsem se neočekávaného překvapení. Když vlak zastavil ve West Point, Neb., četl jsem právě "Křestanský Posel" a tu přes všechna zhožné zanicení, jež ve mě četba ta vyvolala, byl jsem upozorněn neobyčejným ruchem z venčí. Vyhlednuv ven, spatřil jsem neobyčejný zástup mladých lidí, většinou dívek, které v svém středu měly mladý párek, jenž mermocí chtěl se řady jejich prorazit. Jaké bylo moje překvapení, když mladí lidé ti vrazili do káry udýchání a spocení a já poznal v páru V. Moravce a jeho mladou ženušku, kteří bombardování byli spoustou rýže. Gratuluji! Netunický.